

Arrest

nr. 210 706 van 9 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. KALIN
Hulsbergweg 7/A
3520 ZONHOVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 22 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 april 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. KALIN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Gambiaanse nationaliteit te bezitten en tot de etnische groep Madinka te behoren. U verklaarde geboren te zijn in het dorp Bakadagi op 15 april 1990. U woonde samen met uw ouders, oom en grootouders in hetzelfde gebouw in het dorp Bakadagi. U had er ook een stuk grond dat jullie samen bewerkten, voor eigen gebruik. Daarnaast speelde uw familie ook muziek, namelijk de kora. In de maand juli van het jaar 2015 was u samen met uw familielieden de grond aan het voorbereiden voor het regenseizoen, wanneer een man naar jullie toekwam.

Deze man vertelde dat uw oom, genaamd Omar, het stuk grond aan hem had verkocht. U vertelde dit voorval aan uw vader, en deze sprak daarop uw oom Omar aan. Hij vroeg hem waarom deze plannen niet samen met hem [uw vader] besproken waren. Omar antwoordde dat hij geld nodig had. Het gesprek mondde uit in een gevecht, en uw vader werd daarbij dodelijk verwond. Ongeveer een 2 maanden later, in de maand augustus van het jaar 2015, stierf hij. U verbleef daarna nog steeds bij uw oom, in de compound, maar er was tussen jullie geen vrede. In de maand oktober van het jaar 2015, viel uw oom u aan. U had tijdens het eten de hond gevoed, en uw oom kon dit niet verdragen. Uw oom sloeg u, en ging daarna een mes halen. Hij bedreigde u met de dood, en verwondde u met het mes aan uw buik. U kon uit de compound ontsnappen, en u reisde naar uw vriend, Insah, die in de stad Brikama woont. U verbleef er ongeveer een week, waarna u naar Senegal vluchtte, op 24 november 2015. U verbleef er één dag, waarna u via Mali en Niger, naar Libië reisde. U was er drie weken opgesloten in de gevangenis. Uiteindelijk raadde een Senegalees, die u in Libië ontmoette, u aan om over zee te reizen, naar Italië. U kwam er aan op 2 september 2016. U reisde daarna eerst naar Frankrijk, en vervolgens naar België. U diende er een verzoek tot internationale bescherming in, op 22 november 2017.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie; of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst, bleek u absoluut niet in staat om te beschrijven hoe de sfeer en situatie was in de compound, nadat uw oom Omar uw vader had gedood. Zo stelde u dat uw vader in de maand juli van het jaar 2015 door uw oom dodelijk werd verwond, en dat hij uiteindelijk stierf in de maand augustus (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, p.17 (verder: notities CGVS)). U stelde eveneens dat er in de tussentijd geen vrede was tussen u en uw oom. Gevraagd om te verduidelijken wat u bedoelde wanneer u stelde dat er geen vrede was, antwoordde u –weinig verhelderend – dat er inderdaad geen vrede was. Wanneer de vraag u opnieuw werd gesteld, en gevraagd werd hoe het was om samen met uw oom in de compound te leven, na de dood van uw vader, antwoordde u – weinig begrijpelijk – dat u de eerste zoon bent van uw vader, en dat u van uw vader kan erven, en dat uw oom dat niet wilde. U stelde dat hij niemand van uw familie in de compound wilde. Ter verduidelijking, werd u gevraagd of er tussen de dood van uw vader en uw vertrek uit de compound, ongeveer drie à vier maanden tijd tussen was, en u antwoordde bevestigend. Daarop werd u nog een **derde keer** gevraagd hoe de situatie was in de compound tussen u en uw oom, en er werd eveneens gevraagd of u voorbeelden kon geven van conversaties tussen jullie. U antwoordde echter – ontzettend vaag – dat er altijd problemen waren, omdat hij u niet geloofde en u herhaalde dat er altijd problemen waren omdat het stuk grond niet kon worden teruggegeven, en dat uw vader door dit stuk land was vermoord. U zei dat, als u zou blijven in de compound, het opnieuw een probleem zou worden, omdat hij u wilde vermoorden, zoals hij dat met uw vader had gedaan. Gezien u nog steeds geen antwoord formuleerde op de vraag over de sfeer in uw compound, en geen voorbeelden kon geven van conversaties tussen u en uw oom, werd u later tijdens het persoonlijk onderhoud opnieuw over dit onderwerp bevraagd. Zodoende, werd u gevraagd of u ooit met uw oom Omar had gesproken over het gevecht tussen hem en uw vader (zie notities CGVS, p.21). U antwoordde echter ontkennend, en u stelde dat hij [Omar] enkel zei dat uw vader dood was, en dat hij u ook zou vermoorden, als u niet zou opletten. U vertelde dat hij ook u probeerde te doden, maar dat het niet gelukt is. **Het dient opgemerkt dat u enkel zeer ontwijkende antwoorden kon geven op deze vraag, en absoluut niet in staat blijkt om de relatie tussen u en uw oom toe te lichten. Nochtans kan redelijkerwijs worden verwacht dat u hier wel degelijk tot in staat bent, gezien de ernst van de situatie – uw vader was namelijk gedood door uw oom -, en het feit dat deze situatie ook leidde tot uw eigen vertrek uit Gambia.** Aldus, werd u een **vierde keer** de kans gegeven om te vertellen of u met uw oom Omar heeft gesproken, na de dood van uw vader, gezien u na zijn dood nog drie à vier maanden in de compound verbleef.

Uw antwoord was echter andermaal zeer ontwijkend, en u slaagde er opnieuw niet in om een antwoord te formuleren op de aan u gestelde vraag. Zo zei u – naast de kwestie - dat het stuk land werd verkocht, en dat dit een probleem was, omdat uw oom op die manier wilde benadrukken dat hij de meerdere was in het huis (zie notities CGVS, p.21). Nu hij de enige eigenaar is, kan hij doen wat hij wil. Gezien u nog steeds niet had gesproken over de situatie in de compound, en gesprekken tussen u en uw oom, na de dood van uw vader, werd de vraag u **een vijfde keer** voorgelegd. Gesteld dat deze man [uw oom Omar] uw vader heeft gedood in een gevecht, en gevraagd of u nadien nooit iets over dit voorval gezegd heeft tegen uw oom, antwoordde u uiteindelijk – tegenstrijdig aan eerdere verklaringen – dat u toch met hem had gesproken, en dat hij u daarom ook wilde vermoorden, waarna u opnieuw uitweidde over de aanleiding van uw vertrek, namelijk de dag dat u de hond had gevoed (zie notities CGVS, p.22). Gezien u uiteindelijk stelde dan toch met hem [uw oom Omar] te hebben gepraat, werd u dan ook gevraagd wat u dan precies had gezegd, maar u stelde dat hij niet wilde antwoorden, en dat hij zei dat het [de compound] nu van hem was, dat hij uw vader heeft vermoord, en dat hij u ook zal vermoorden wanneer u terug zou keren. U voegde eraan toe dat u de waarheid spreekt, en dat de vraag u al eerder werd gesteld, en dat u reeds geantwoord heeft. Wanneer u werd uitgelegd dat de vraag u telkens opnieuw werd gesteld, omdat u nog steeds niet concreet op de vraag heeft geantwoord, wierp u op dat u wél reeds op de vraag had geantwoord. Nadien weigerde u nog enig ander antwoord te formuleren.

Het dient opgemerkt, dat u op geen enkele heldere manier kan duiden hoe de relatie tussen u en uw oom Omar zich ontwikkelde in de compound, in de periode nadat uw vader door uw oom werd gedood. Evenmin bent u in staat om concrete voorbeelden te geven van de conversaties met uw oom Omar, of gebeurtenissen in de compound. Sterker nog, u blijkt überhaupt niet in staat om op een duidelijke wijze aan te geven of u uw oom nu over de dood van uw vader heeft aangesproken of niet. Nochtans, kan redelijkerwijs worden verwacht dat u wel degelijk in staat zou zijn om aan te geven hoe de situatie in de compound was na de dood van uw vader, gezien u nog drie à vier maanden met uw oom, de moordenaar van uw vader, heeft samengewoond. Dat u hiertoe absoluut niet in staat zou zijn, is dan ook geenszins aannemelijk, en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde feiten die zich in Gambia zouden hebben voorgedaan, en die de aanleiding vormden voor uw vertrek.

Zeker, omdat u stelde dat u in de compound al altijd problemen had gehad met uw oom Omar, de jongere broer van uw vader, zelfs voordat deze uw vader had vermoord (zie notities CGVS, p.18). U bleek echter opnieuw uitermate weinig in staat om op een begrijpelijke manier meer uitleg te verschaffen over deze situatie. Zo stelde u dat de oudere broer van uw oom Omar en uw vader, genaamd Tambia, reeds overleden was. Uw vader erfde daarop de compound. Gevraagd of er al problemen waren tussen uw vader en uw oom Omar, wanneer de oudste broer, Tambia, was gestorven, antwoordde u dat de oudere broer [Tambia] dezelfde problemen had gehad als uw vader, en dat deze weende over wat Omar allemaal had gedaan, en zo ook gestorven is. Gezien u stelde dat er reeds voorafgaand aan de dood van uw vader problemen waren met uw oom Omar, werd u dan ook gevraagd om voorbeelden te geven van wat uw oom Omar allemaal heeft gedaan. U antwoordde echter – verbazend genoeg – dat u dit niet kon, en dat er gewoon altijd problemen waren, met de uitgebreide familie, en dat jullie beider families niet samen de maaltijd namen. U voegde er – ontzettend vaag – aan toe dat het altijd een gevecht was met de oudere broer [Tambia], omdat uw oom Omar altijd alles wilde, en zo wilde hij ook de compound wanneer deze oudere broer was gestorven. **Het dient vastgesteld, dat u over de problemen die u had met uw oom, reeds voordat uw vader door hem werd vermoord, absoluut niet uitgebreid kan vertellen. Het enige wat u kan vertellen is dát er problemen waren.** Zelfs wanneer gevraagd werd of uw vader ooit bedreigingen had ontvangen van uw oom, zei u enkel dat ze niet goed overeen kwamen en dat er geen vrede was (zie notities CGVS, p.21). U zei dat ze stil waren tegen elkaar, en dat iedereen op zichzelf bleef, en dat er een familieprobleem was. **Nogmaals, dient vastgesteld dat dit antwoord absoluut vaag is. U blijkt absoluut niet in staat om aan te geven hoe de problemen tussen de broers [uw vader en beide ooms] zich ontwikkelden in de compound, en welke handelingen Omar allemaal stelde om deze problemen te veroorzaken.** Nochtans, zei u dat uw oom Tambia door verdriet over deze problemen is gestorven. Dat u niet in staat zou zijn meer concreet te vertellen over de moeilijkheden in de compound, is dan ook danig weinig aannemelijk.

Verder, bleken uw verklaringen tijdens uw interview met een ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op verschillende vlakken tegenstrijdig met de verklaringen die u aflegde tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS. Deze tegenstrijdigheden bleken door u niet opgehelderd te kunnen worden.

Voor de DVZ verklaarde u immers in het dorp Bakadagi te zijn geboren, en er te hebben gewoond tot het jaar 2003, waarna u naar de stad Brikama verhuisd bent (zie Verklaring DVZ, p.4). U zou er zijn verbleven tot uw vertrek uit Gambia, op 24 november 2015. Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS werd gevraagd om een overzicht te geven van de plaatsen waar u heeft gewoond in Gambia, zei u opnieuw in het dorp Bakadagi te zijn geboren (zie notities CGVS, p.7). U stelde echter niet te zijn verhuisd naar Brikama, maar er enkel te zijn geweest wanneer het probleem met uw oom was voorgevallen, in de maand december van het jaar 2015. U zei er niet veel tijd te hebben doorgebracht, omdat u daarna naar Senegal ging. U kende een vriend in Brikama, genaamd Insah, die u hielp onderduiken, voor u bent gevlucht. **Het dient opgemerkt dat deze verklaringen duidelijk tegenstrijdig zijn met uw verklaringen voor de DVZ. Dat u op de DVZ zou verklaren reeds in het jaar 2003 te zijn verhuisd naar de stad Brikama, om voor het CGVS te verklaren dat u er eigenlijk nooit heeft gewoond, is dan ook vebazend.** Er werd u echter de kans gegeven om deze tegenstrijdigheden uit te klaren. Zo werd u geconfronteerd met het feit dat u op de DVZ vermeldde dat u sinds het jaar 2003 reeds in de stad Brikama verbleef (zie notities CGVS, p.8). U antwoordde – weinig verhelderend – dat u er bent geweest wanneer u vertrok uit Gambia, maar dat u heen en weer ging. Gevraagd of u er ooit gewoond heeft, stelde u in [de wijk] New Town te hebben gewoond. Gevraagd wanneer u daar dan heeft gewoond, bleek u eerst zeer verward, om daarna- opnieuw zeer weinig concreet - te stellen dat u heen en weer ging sinds het jaar 2003, maar dat u Gambia slechts verliet in het jaar 2015. Er werd u dan ook gevraagd om welke redenen u dan heen en weer ging naar de stad Brikama, opnieuw antwoordde u uiterst verwarrend, en zei u – niet op de vraag antwoordend – dat u leefde in [het dorp] Bakadagi en dat u ook naar [de stad] Brikama ging. **Opnieuw** werd u gevraagd wat de reden was van uw reizen naar [de stad] Brikama, en u stelde dat u er ging omdat [uw vriend] Insah er was (zie notities CGVS, p.9). U ging er heen, verbleef er en keerde dan terug [naar het dorp Bakadagi]. **Het dient opgemerkt dat u alles behalve begrijpelijk bent over uw verblijfplaatsen in Gambia. Voor de DVZ vermeldde u duidelijk dat u sinds het jaar 2003 in de stad Brikama verbleef, terwijl u voor het CGVS verklaarde dat uw asielmotieven zich in het dorp Bakadagi afspeelden, en dat u onafgebroken in dit dorp heeft gewoond, tot het jaar 2015. Dergelijke tegenstrijdigheden doen absoluut afbreuk aan de reeds ernstig aangetaste geloofwaardigheid van de door u geopperde asielmotieven. Te meer, omdat uw verklaring voor deze flagrante tegenstrijdigheid absoluut niet afdoende is. Daarbij, bleek u niet in staat om op een coherente manier te verklaren om welke redenen u dan wel sinds het jaar 2003 heen en weer reisde naar de stad Brikama.** Nochtans, kreeg u in de loop van het persoonlijk onderhoud nogmaals de kans om uzelf te verduidelijken. Zodus, werd u opnieuw gevraagd om welke redenen u nu en dan naar de stad Brikama reisde (zie notities, p.15). U antwoordde echter opnieuw niet op de aan u gestelde vraag, en zei enkel dat u inderdaad in [de stad] Brikama bent geweest, zoals u reeds had vermeld. Gevraagd of u er dan voor uw werk was, of voor een bezoek, stelde u dat [uw vriend] Insah daar was. Nogmaals gevraagd om welke redenen u dan bij uw vriend Insah was, of het voor werk was, voor een bezoek of nog andere redenen, stelde u uiteindelijk dat het enkel voor een bezoek was. **Dat u opnieuw enkel dergelijk vage verklaringen kan afleggen, betreffende uw verschillende reizen naar de stad Brikama, terwijl u tijdens het eerste interview op de DVZ had gesteld dat u er effectief had gewoond sinds het jaar 2003, is dan ook danig weinig geloofwaardig.**

Ten slotte, dient opgemerkt dat u nagelaten heeft om in uw land van herkomst, namelijk Gambia, bescherming te vragen tegen uw oom Omar. Zo is het zeer weinig aannemelijk dat u de politie niet zou verwittigen na de moord op uw vader, en de aan u gerichte doodsb bedreigingen. U heeft echter allerminst geprobeerd om de politie in te lichten over de incidenten die tot uw vlucht uit Gambia hebben geleid. **Dit kan echter wel degelijk van u verwacht worden,** daar u verklaarde dat uw vader door uw oom Omar werd vermoord, en dat uw oom Omar ook dreigde om u te doden (zie notities CGVS, p.5). Daar deze daden en daaropvolgende bedreigingen uitermate ernstig zijn, kan minstens verwacht worden dat u de politie hiervan op de hoogte zou stellen. Dit heeft u echter geenszins gedaan. Gevraagd of u ooit naar de politie bent gegaan, antwoordde u dat er daar [in uw dorp] geen politie is, dat het een gevecht was tussen hen [uw vader en uw oom Omar], en dat het geen politiezaak was (zie notities CGVS, p.22). Gesteld dat het toch om moord ging, op uw vader, en gevraagd of u dat niet bij de politie aangeeft, zei u er nooit over te hebben nagedacht, waarna u opnieuw uitweidde over de incidenten die tot de moord van uw vader hebben geleid. Er werd u daarop nogmaals gevraagd of u ooit ergens bescherming heeft gezocht in Gambia, zo niet bij de politie, dan wel ergens anders, maar u antwoordde opnieuw ontkennend (zie notities CGVS, p.23). U stelde dat u probeerde te ontsnappen, maar dat hij [uw oom] achter uw vrouw en kinderen zou kunnen gaan, dus dat het beter is dat u uzelf en uw familie redt, omdat hij [uw oom] u kan vermoorden waar hij u ook ziet. **Het dient opgemerkt dat dit antwoord volstrekt niet logisch is.**

Dat u de moord op uw vader, en de daaropvolgende aan u gerichte dreigingen niet bij de politie zou aangeven, is allerm minst aannemelijk, en doet afbreuk aan de ernst van de door u geopperde feiten. Zelfs wanneer u reeds was gevlucht uit uw dorp Bakadagi, en u bij uw vriend Insah in de stad Brikama verbleef, heeft u de politie niet ingelicht (zie notities CGVS, p.24). Uw redenen hiervoor, namelijk dat u geen problemen wilde, en dat u enkel uzelf wilde beschermen, omdat dat vredevoller is voor uzelf, is absoluut geen overtuigende verklaring voor uw nalatigheid.

Het principe van internationale bescherming wordt gekenmerkt door een subsidiair karakter ten aanzien van de in het land van herkomst aanwezige bescherming. Dit principe impliceert dan ook dat u – binnen de grenzen van het redelijke – al het mogelijke doet opdat u bescherming zou worden geboden door de Gambiaanse autoriteiten. Gezien uw eigen verklaringen hieromtrent – waaruit blijkt dat u hiertoe geen enkele poging deed – dient vastgesteld dat aan deze vereiste niet voldaan is.

Naast het feit dat de door u vermelde asielmotieven als weinig geloofwaardig kunnen worden beschouwd, dient eveneens te worden vastgesteld dat het door u geopperde asielrelaas klaarblijkelijk geen verband houdt met één van de vijf redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet, namelijk ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Uit bovenstaande – bovendien weinig coherente noch geloofwaardige - verklaringen blijkt immers dat de door u aangehaalde problemen louter interpersoonlijk en gemeenrechtelijk van aard zijn.

Wat betreft de feiten die u aanhaalde tijdens uw interview voor de DVZ, namelijk dat uw vader sinds het jaar 2006 lid was van de politieke partij United Democratic Party (verder: UDP), als vertaler voor hen werkte, en uiteindelijk werd gearresteerd in het jaar 2011 (zie Vragenlijst DVZ, p.2, punt 3, punt 3), dient opgemerkt, dat u tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS vermeldde dat ze hem na zijn arrestatie gewoon lieten gaan (zie notities CGVS, p.11). Bovendien, bleek u voor het CGVS andere verklaringen af te leggen over de duur van uw vaders lidmaatschap van de UDP, dan voor de DVZ. Zo stelde u dat hij enkel een vertaler was geweest voor de UDP, in het jaar 2011, en bleek u niet te kunnen vertellen of hij nu werkelijk lid was geweest van de UDP, of niet. **Daarnaast, heeft u in de loop van het persoonlijk onderhoud geen enkele vrees geuit met betrekking tot deze feiten.**

Wat betreft uw vermelding van uw medische problemen, dient vastgesteld dat u geen enkele vrees voor vervolging uit ten gevolge van het feit dat u lijdt HIV, Hepatitis B en diabetes. Voor wat betreft het feit dat u besmet bent met het Hiv-virus, dat u hepatitis B heeft, en diabetes, en dat u deze ziektes nergens kan bestrijden (zie notities CGVS, p.24), dient u zich voor de beoordeling van deze elementen te richten tot de geëigende procedure, namelijk een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaargeneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient dan ook geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat er in uw hoofd een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, in aanmerking kan worden genomen.

Wat betreft de door u, in het kader van uw asielrelaas, neergelegde medische documenten, dient opgemerkt dat deze enkel bevestigen dat u inderdaad aan de door u genoemde ziektes lijdt, en dat u daarvoor in behandeling bent. Deze documenten wijzen niets aan de bovenstaande vaststellingen betreffende uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel wordt de schending opgeworpen van het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (verder: Vreemdelingenwet), de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel alsook de schending van artikel 4 van de Richtlijn 2004/83.

Wat betreft de sfeer en de situatie in de compound na de dood van de vader stelt verzoeker:

"Verzoekende partij benadrukt dat hij steeds de waarheid heeft verteld.

Hij bevond zich in een moeilijk situatie na de dood van zijn vader, waarbij niet mag worden vergeten dat zijn moeder blind was.

Na de dood van zijn vader had verzoekende partij geen kans gekregen om met zijn oom te spreken.

Verzoekende partij had slechts éénmaal de kans om hem erover aan te spreken en vroeg toen wat er gebeurd was tussen hem en zijn vader, want het was toch uiteindelijk zijn vader.

De oom antwoordde dat hij niets te vragen had, dat hij het had verkocht en dat de vader nee zijn, maar hiertoe geen recht had en hem daardoor heeft vermoord. De oom voegde nog toe dat als hij niet voorzichtig is, hij hem ook zal doden.

Hierna is de situatie geëscaleerd, wat reeds blijkt uit de reactie van de oom op het moment dat verzoekende partij eten gaf aan de hond.

Verzoekende partij onderlijnt dat hij dit niet beschouwt als een conversatie omdat hij onmiddellijk de mond werd gesnoerd en werd bedreigd door de oom.

Er is dan ook geen contradictie met hetgeen verzoekende partij heeft verklaard, zijnde dat er geen conversaties waren.

Dit is dan ook de reden waarom verzoekende partij geen andere voorbeelden van conversaties over dit onderwerp kon geven, omdat die er ook niet waren."

Wat betreft de vroegere problemen tussen de oom, de vader en de overleden oudste oom Tambia stelt verzoeker:

"Verzoekende partij blijft bij zijn verklaringen en erkent dat hij vaag bleef over de relaties en de vroegere problemen doch niet omdat hij de werkelijkheid zou verdraaien maar juist omdat hij niet anders kan.

Er waren problemen tussen de broers. Hij wist eveneens dat de oudste broer, zijn oom Tambia, is overleden door verdriet.

Wat evenwel de problemen waren tussen de broers, werd openlijk niet besproken, ook niet in het bijzijn van de rest van de familie.

Maar men wist dat er problemen waren. Daarnaast waren er ook de gespannen stiltes.

Gezien er geen openlijke discussie was in het bijzijn van verzoekende partij en de gespannen stiltes, kon verzoekende partij dan ook niet anders dan vaag te zijn.

De argumentatie van het CGVS kan niet worden weerhouden."

Wat betreft de verblijfplaatsen stelt verzoeker:

"Verzoekende partij onderlijnt dat in die periode hij zich op medisch vlak in een slechte situatie bevond.

Zoals hierboven reeds uiteengezet, is hij in België aangekomen in een zeer slechte medische toestand gezien Italië geen oor had naar de medische toestand van verzoekende partij.

Hij komt in België toe en wordt op 23.10.2017 opgevangen in Samusocial en op 24.10.2017 wordt hij onmiddellijk voor enkele weken gehospitaliseerd omdat de situatie zo ernstig was!

Hij had heel wat kilo's verloren en was heel slecht. In België was een hospitalisatie van enkele weken onmiddellijk noodzakelijk terwijl in Italië paracetamol voldoende was...

De ernst van de ziekte wordt dus gelukkig door de Belgische instanties vastgesteld waardoor hij ook enkele weken werd gehospitaliseerd en hij tot op de dag van vandaag strikt wordt opgevolgd, tót op de dag van vandaag een strikte behandeling moet volgen, tot op de dag van vandaag wordt de medicatie en de behandeling nog aangepast, en tot op de dag van vandaag is hij nog steeds niet stabiel...

Hij bevond zich, zeker op het moment van het onderhoud bij DVZ, in een slechte medische situatie, was weken opgenomen geweest, en zijn behandeling en de reeks medicatie die hij toen moest innemen had ook een belangrijke invloed op zijn gemoedstoestand, op zijn geheugen, ...

Gezien deze situatie waarvoor verzoekende partij enig begrip vraagt, lijkt het dan ook redelijk dat deze verklaringen niet zomaar kunnen worden aangewend om hieruit tegenstrijdigheden af te leiden.

Daarnaast verklaart verzoekende partij andermaal formeel dat hij heen en terug ging naar Brikama, gezien zijn vriend Insah er verbleef.

De argumentatie van het CGVS kan dan ook niet worden weerhouden."

Wat betreft een klacht bij de politie stelt verzoeker:

“Verzoekende partij heeft de politie niet gecontacteerd, onder meer omdat de ouderen van het dorp zijn tussengekomen.

Het was een familieaangelegenheid.

Gezien zijn leven werd bedreigd door de oom, werd hij geadviseerd om te vertrekken, wat hij ook heeft gedaan.

Een klacht bij de politie had geen oplossing geboden.

De motivatie van het CGVS kan niet weerhouden worden.”

Wat betreft zijn vader en de UDF (United Démocratie Partv) stelt verzoeker:

“Verzoekende partij verduidelijkt hieromtrent dat zijn vader en lid was van de UDP en vertaler was en dit in de periode 2006 - 2011.

Verzoekende partij heeft getracht alle informatie te geven waarover hij beschikte en die hij zich op dat moment ook herinnerde. Verzoekende partij kan zich ook maar steunen op zijn geheugen voor zover deze hem niet in de steek laat.”

2.1.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.1.3. Uit het niet betwiste feitenrelaas in de bestreden beslissing en de uiteenzetting van de feiten in het verzoekschrift blijkt dat verzoekers verzoek tot internationale bescherming is ingegeven door een conflict tussen, enerzijds, verzoeker en (wijlen) zijn vader en, anderzijds, zijn oom Omar. Dit conflict vindt zijn oorzaak in een dispuut omtrent de verkoop van een stuk landbouwgrond.

De bestreden beslissing stelt:

“Naast het feit dat de door u vermelde asielmotieven als weinig geloofwaardig kunnen worden beschouwd, dient eveneens te worden vastgesteld dat het door u geopperde asielaanvraag klaarblijkelijk geen verband houdt met één van de vijf redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet, namelijk ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Uit bovenstaande – bovendien weinig coherente noch geloofwaardige - verklaringen blijkt immers dat de door u aangehaalde problemen louter interpersoonlijk en gemeenrechtelijk van aard zijn.”

Verzoeker weerlegt deze motivering niet op concrete wijze. Het blijkt dus dat verzoekers relaas een familiaal probleem betreft dat geen *nexus* vertoont met de vluchtelingendefinitie. Verzoeker toont immers niet aan dat hij problemen heeft omwille van één van de gronden van vervolging zoals omschreven in artikel 48/3, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Dit klemmt des meer aangezien verzoeker zelfs geen bescherming heeft gezocht tegen zijn oom Omar na de vermeende moord op zijn vader. Verzoeker kan in het verzoekschrift niet concreet duiden waarom een klacht bij de politie over de moord op zijn vader en bedreigingen ten aanzien van zijn persoon geen oplossing zou bieden. De niet-gestaafde bewering dat de ouderen van het dorp zouden zijn tussengekomen doet hieraan geen afbreuk.

Artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 kan alleen geboden worden door :

a) de Staat, of

b) partijen of organisaties met inbegrip van internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen,

mits zij bereid en in staat zijn bescherming te bieden overeenkomstig het tweede lid.

Bescherming, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 , moet doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt in het algemeen geboden wanneer de bedoelde actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.”

Verzoeker maakt op generlei wijze aannemelijk dat hij geen bescherming zou kunnen vragen omwille van de aangehaalde feiten.

Uit het feit dat verzoekers vader ooit lid zou zijn geweest van de UDP kan geen vrees voor vervolging worden afgeleid.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.1. In een tweede middel, aangaande de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, wordt de schending aangevoerd van artikel 48/4, Vreemdelingenwet en artikel 62 Vreemdelingenwet, alsook de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

“Het CGVS dient dit 2de aspect, zijnde de subsidiaire bescherming, eveneens te onderzoeken en te motiveren in diens beslissing, quod non.

Verzoekende partij vraagt bovendien in dit kader tevens rekening te houden met de argumenten zoals hierboven uiteengezet.”

2.2.2. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op dezelfde motieven als zijn asielrelaas. Uit het hoger vastgestelde blijkt echter dat hij zelf(s) geen aanstalten heeft gemaakt om de politie in te lichten over zijn vermeende problemen. Hij toont niet concreet aan dat zich niet zou kunnen beroepen op bescherming zoals omschreven in voormeld artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet. Derhalve heeft hij om deze reden geen nood aan bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b). Evenmin toont hij aan dat de situatie in Gambia beantwoordt aan het bepaalde in artikel 48/4, § 2, c).

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend achttien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS